

stadsrådet ikke kunne standse forslaget videre behandling i henhold til lovforslagets § 23, men vil være henvist til at anmode vedkommende statsmyndighed eller miljøministeren om at benytte deres beføjelser i lovforslagets §§ 24 og 25.

Retsvirkningen af en meddelelse efter lovforslagets § 23 er, at lokalplanen ikke umiddelbart kan vedtages endeligt af kommunalbestyrelsen. Som hovedregel må det i så fald forventes, at der efter nærmere forhandlinger opnås enighed mellem kommunalbestyrelsen og amtsrådet/hovedstadsrådet om den nødvendige ændring af forslaget. Det ændrede forslag kan da vedtages endeligt af kommunalbestyrelsen, eventuelt efter fornyet offentliggørelse m. v., jfr. § 22, stk. 2, og bemærkningerne ovenfor. Kan sådan enighed imidlertid ikke opnås, er der efter lovforslaget mulighed for, at spørgsmålet indbringes af kommunalbestyrelsen eller amtsrådet/hovedstadsrådet til miljøministerens afgørelse.

Til § 24.

Statslige myndigheders interesser vil ikke i alle tilfælde have fundet udtryk i den sammenfattende fysiske planlægning, der har en oversigtlig og hovedtræksbetonet karakter, og reglen i § 23 vil derfor ikke være tilstrækkelig til varetagelse af disse hensyn. Det foreslås derfor, at en statslig myndighed skal kunne forhindre den endelige vedtagelse af et lokalplanforslag ved, at den pågældende myndighed rettidigt — dvs. inden udløbet af fristen efter lovforslagets § 20 — fremsætter indsigelse herom overfor kommunalbestyrelsen. Det forudsættes som en selvfølge, at en sådan indsigelse er ledsaget af en nærmere begrundelse.

Beføjelsen efter lovforslagets § 24 vil alene tilkomme statslige myndigheder, såvel centrale myndigheder som regionale myndigheder såsom fredningsplanudvalg og byudviklingsudvalg. Beføjelsen vil derimod ikke tilkomme koncessionerede selskaber eller kommunale myndigheder. Amtsrådet kan således, i tilfælde hvor amtskommunens sektorinteresser ønskes varetaget, alene henstille, at vedkommende statslige myndighed benytter beføjelsen efter nærværende paragraf.

Retsvirkningen af en indsigelse efter § 24 vil svare til retsvirkningen af en meddelelse efter § 23 med den undtagelse, at § 24 ikke giver hverken kommunalbestyrelsen eller vedkommende statslige myndighed mulighed for at indbringe konfliktspørgsmålet til miljøministerens afgørelse. Derimod vil miljøministeren med anledning i en sådan konflikt kunne bringe reglen i lovforslagets § 25 i anvendelse.

Til § 25.

Den foreslåede bestemmelse indeholder i *stk. 1* en beføjelse for miljøministeren til under særlige omstændigheder at fravige de almindelige tilvejebringelsesregler for lokalplaner og gøre den bindende virkning af planen betinget af miljøministerens godkendelse. Beslutning herom kan først træffes efter offentliggørelsen af forslaget, jfr. lovforslagets § 17, og skal være meddelt kommunalbestyrelsen inden dennes endelige vedtagelse af planen.

Særlige omstændigheder, der kan begrunde anvendelse af beføjelsen efter *stk. 1*, kan f. eks. foreligge, hvis det offentliggjorte forslag skønnes at have væsentlig betydning for statslige eller regionale myndigheders arealdispositioner. Dette kan være tilfældet for arealreservationer til større værker eller anlæg eller udlægning af arealer som naturparkområder, navnlig hvor arealdispositionen endnu ikke har fundet udtryk i den overordnede planlægning.

Dernæst vil bestemmelsen kunne anvendes i tilfælde, hvor der er givet meddelelse efter reglen i § 23 eller fremkommet indsigelse efter reglen i § 24, men hvor parterne dog ikke har kunnet nå frem til enighed om de nødvendige ændringer af forslaget.

Endvidere tjener bestemmelsen et retssikkerhedshensyn, idet ministeriet herved har mulighed for at hindre kommunalbestyrelsens endelige vedtagelse af lokalplanforslag i tilfælde, hvor den fornødne lovhjælp for en bestemmelse i forslaget må antages ikke at foreligge.

Krav om ministeriel godkendelse af en lokalplan vil yderligere kunne følge af fremtidige regler i anden lovgivning. Loven om by- og landzoner bygger således på det princip, at overførelse af arealer fra landzone til byzone eller sommerhusområde kun kan ske ved planer, der er godkendt af miljøministeren, jfr. lovens § 2. I forbindelse med de ændringer af reglerne om et områdes zonestatus, som vil blive en følge af nærværende lovforslag, må det påregnes, at kravet om ministeriel godkendelse af lokalplaner, der overfører arealer fra landzone til byzone eller sommerhusområde, opretholdes i hvert fald for så vidt angår zonegrænsflytningen, jfr. herved også lovforslagets § 21, nr. 2.

I *stk. 2* er foreslået en beføjelse for miljøministeren til — samtidig med eller efter en indkaldelse i henhold til *stk. 1* af en lokalplan til godkendelse — at tillægge det eller de offentliggjorte planforslag en midlertidigt bindende virkning. Bestemmelsen supplerer lovforslagets § 19, men da problemerne i forbindelse med sådanne planer må antages ofte at være særdeles komplicerede, foreslås den midlertidigt bindende virkning at kunne udstrækkes i indtil 2 år regnet fra kommunalbestyrelsens offentliggø-